

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 298

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσια: συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, πρὸς τὴν πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 28 Ὀκτωβρίου 1884.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

ἀρχὴ πανταχοῦ.

Οἱ βουλευταὶ δὲν κινοῦνται νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὁ κ. Δεσμῆας δὲν ἐργάζεται πρὸς ἀνθρώπων τῶν οικονομικῶν τοῦ Κράτους ὁ κ. Καζάκης δὲν δημοσιεῖ τίποτε, ἡ ἀστυνομία δὲν κατέσχε κανέν χαβάνιον, ἡ κυβέρνησις χωνεύει ὡς βόας τὰ δωδεκατημέρια τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ὁ κ. Λομβάρδος ἐπιστρέφει ἐκ τοῦ θριαμβευτικοῦ εἰς Ζάκυνθον ταξιδίου του ἐπὶ ν α ρ κ ο φ ὀ ρ ο υ πλοίου, κατὰ τὰς ἐφημερίδας.

***

Αὐτὴν τὴν ἀκρόφορον ἐποχὴν ἐξέλεξαν ὅπως ἐξεγείρωσι τὰ πνεύματα ἐκ συμπτώσεως ὁμοῦ ὁ πολυθρύλητος προφήτης τῶν Πατρῶν Καπετάνος μὲ τὰς ἐξ ὕψους ἀποκαλύψεις καὶ ἡ Ὠρα μὲ τὰς ἐκ βάθους ἐπαγγελίας περὶ τῶν εὐεργετῶν τοῦ πάτρωνός της εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος Ἡ οἰκτὴ ἀποτυχία ἀμφοτέρων ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Καπετάνος εὐρίσκειται εἰς κακὴν ὥραν, ὅπως ἡ Ὠρα εὐρίσκειται ὑπὸ κακὸν κ α π ε τ ἄ ν ο ν.

***

Καὶ ἀνοίξεν ἡ βουλή ὑπὸ περιστάσεις ἀπαρδειγματίστου ρυπαρότητος καὶ ἀκηδίας, μὲ 37 μόλις βουλευτάς, μὲ ἀσβεστωμένα τὰ θρανία μὲ λάσπην ἀηδεστάτην καὶ ψῦχος ἐπαισθητὸν, μὲ ἓνα Σκουλοῦδην κρύπτοντα τὰς καθαρὰς τοῦ χεῖρας ὑπὸ γάντια κατεσκευασμένα ἐκ δέρματος τῶν μετόχων τῆς Κωπαίδος, μὲ τρεῖς γηραλέους καὶ ἀξυρίστους βουλευτάς ὅτινες μετὰ τοῦ φρακοφόρου Σταμούλη ἀπέτελουν τοὺς τέσσαρας γραμματεῖς τοῦ προεδρείου, μὲ ἓνα ἀ γ ι α σ μ ὀ ν τοῦ ἐπισκόπου Καλαβρύτων (καὶ μὲ πολλοὺς ἀ γ υ ι α σ μ ο ῦ ς τοῦ βουλευτοῦ Ἀγιάς κ. Στεφανίδου, ὅστις κατέλαβε τὴν προεδρικὴν ἔδραν δεκατέσσαρας ὥρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, καὶ τέλος μὲ ἀνεξήγητον ἀπουσίαν τοῦ θήλεος ἐφρατίου θεοῦ τοῦ βουλευτηρίου, τῆς κυρίας Ροζοῦς.

***

Ἦκουσθησαν δὲ καὶ μερικὰ ζήτω ἀπὸ τὰ θεωρεῖα, ὅτε ἀνέγνωσεν ὁ πρωθυπουργὸς τὸ διάταγμα καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ τὴν ἐξουδίαν του. Περιττὸν κρίνομεν νὰ ὑποδείξωμεν τὴν προέλευσιν των, ἀφοῦ

εἶνε γνωστὸν ἐκ τῶν προγενεστέρων ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῶν φυλακῶν τοῦ κράτους διατελεῖ πλέον ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν καὶ διοίκησιν τῆς κυβερνήσεως. Δὲν εἶνε ἀπίθανον μάλιστα τὸ Β. Διάταγμα περὶ συγκλήσεως τῆς Βουλῆς ν' ἀνεγνώσθη πρότερον ἐντὸς τοῦ Μενδρεσὲ καὶ τοῦ Κόκλα πρὸς γνώσιν τῶν κρατουμένων καὶ συμμόρφωσιν.

***

Καὶ ὅμως μὲ ὅλας τὰς ἐκδουλεύσεις τὰς ὁποίας προσφέρουν αἱ φυλακαὶ τοῦ κράτους εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν πρωθυπουργὸν καὶ τὸ σύστημα, ἡ κυβέρνησις ἀχαρίτως ἀφίνει τοὺς ἀτυχεῖς τούτους νὰ ψωριῶσιν.

Ἄξιοσημείωτος ὅμως εἶνε ἡ σύμπτωσις ὅτι ἡ ψωρίασις ἀνεφάνη εἰς τὰς φυλακὰς εὐθὺς ὡς ἐγένετο γνωστὸν ὅτι τὸ ἑκατομμύριον τοῦ Βαλλιάνου ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἤλλαξε προορισμόν.

***

Τὰς προσπάθειάς τῆς κυβερνήσεως περὶ ἐπανορθώσεως τῶν οικονομικῶν τοῦ κράτους θαυμασιῶς ὑποβοηθοῦσιν οἱ ὑπάλληλοι αὐτῆς, διότι εἰς τοὺς στρατιωτικὸς ταμίας τώρα προσετέθησαν καὶ οἱ ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας εἰσπράκτορες, δόντος τὸ παράδειγμα τοῦ τῆς Τριφυλλίας.

Τὸ συμβᾶν τ.ῦτο, φαίνεται, ἐνεθάρρυνε τοὺς ἀξιοτίμους κκ. Τάκην καὶ Ἀποστολάκην ἀρχιληστάς, τέως ἐξασκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα τῶν εἰς τὴν ἄσυχρίτως ἐπικράτειαν καὶ εἰσῆλθε· μετὰ πάσης ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, διατιώμενοι ἐλευθέρως εἰς τὸν δῆμον Ἀπεραντίων.

***

Ἡ ὁμορὸς ἐπικράτεια ὑποθέτομεν ὅτι δὲν θὰ ἐλυπήθη μεγάλως διὰ τὴν στέρησιν. Ὡς φαίνεται ὅμως φοβούμενη τὴν ἀνταπόδοσιν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν καὶ θέλουσα νὰ προφυλάξῃ τὸ κράτος τῆς ἀπὸ τὴν ἀσυγκρίτως κινδυνωδεστέραν εἰσβολῆν τῶν ἐξ Ἑλλάδος δραπρατῶν τοῦ οικονομικοῦ κλάδου, διέταξε νὰ τεθῶσιν ὑπὸ καθαρσιν αἱ ἐξ Ἑλλάδος προελεύσεις.

Αὐτὸς εἶνε βεβαίως ὁ λόγος ὁ ὑπαγορευσας εἰς τὴν Τουρκίαν τὸ ὑγειονομικὸν ταῦτο μέτρον, διότι ἡ χολέρα ἤτις ἐζήτησε νὰ εὖρη κατοικίαν ἐν Μεσολογγίῳ, ἐκεῖ δηλαδὴ ὅπου ἐγεννήθη καὶ ὁ νῦν πρωθυπουργός, εὐτυχῶς ἀπεδιώχθη.

***

Μολονότι ἡ ἀπόπειρα τῆς ἐπιδημίας ἦτο μικρᾶς σπουδαιότητος, οὐχ ἦττον οἱ Μεσολογγῖται τὰ ἐγχεῖρασθησαν καὶ ἂν ἐγκαίρως δὲν

καθησυχάζει η εξαψίς θα συνέβαινε άρνούτως δεύτερα έξοδοσ του Μεσολογγίου.

Έν τούτοις οι πολλοί παρρωρήθησαν είς έξοδον μικρόν δι' έν τηλεγράφημα άποσταλέν είς τόν άθηναϊκόν τύπον.

***

Και τα άρχαιολογικά νέα και' αύτάς ήσαν σπουδαίότατα. Οί συμπατριώται του Έλγίνου έδίκασον έν Λονδίνο πτωχούς τινας Έλληνας χωρικούς, διότι έφερόν κρυφίως είς Άγγλίαν πρὸς πώλησιν άγαλά τι. Ημείς έχομεν δετικωτέρας και άκριβεστέρας πληροφορίας περί τής υποθέσεως ταύτης, ήτις ύπο τὸ κοινόν τούτο πρόσχημα υπέρκυπτε σκοπούς βαυτέρους. Δυνάμεθα νά διαβεβαιώσωμεν τούς άναγνώστας μας ότι τὸ κλαπέν άγαλμα, όπερ ώς άπεδείχθη ήτο νεωτέρας τέχνης, ήτο τὸ διαβόητον άγαλμα του Γλάζωτου, τὸ ποιηθέν ύπό του κ. Βιτάλη, τὸ όποσον έκλάπη κατά μυστικήν παραγγελίαν των Άγγλων, διά νά μη έξευτελισθῆ ο ένδοξος πολιτικός άνήρ των ύπό τής παραφορξ των μωρων έλληνικῶν ένθουσιασμῶν και τής τερατοτόκου έλληνικής καλλιτεχνίας.

***

Ούχ ήττον άφού τὸ σύνθημα έδόθη, έξανέστη ο κοιμώμενος πρὸς τ' άρχαιολογικά ζήλος των νεωτέρων Έλλήνων και άμεισον άποτέλεσμα του ζήλου τούτου ύπήρξεν η άπόπειρα τής πυρπολήσεως ύπό των άπομάχων των πυλών τής Άκροπόλεως, ήτις μετά την των Περσῶν, του Σύλλα και των Τούρκων έμελλε νά ύποστῆ κατά τούς νεωτέρους τούτους χρόνους και πολιορκίαν άπομάχων.

***

Φκίνεται ότι η φιλοπατρία σήμερα κατήντησε και αύτή φάρμακον καταλεγομένη μεταξύ του ρήου και τής ίπακακουάνης. Άλλως δέν δυνάμεθα νά έξηγήσωμεν την μετά τὸ μάθημα τής φαρμακολογίας ένθουσιώδη παρόρμησιν του καθηγητου τής φαρμακολογίας κ. Άφεντούλη πρὸς τούς φοιτητάς όπως συνεισφέρωσι τόν έρανόν των ύπέρ τής ανεγέρσεως του άνδριάντος του Κολοκοτρώνη.

Άξιοσημείωτον δέ ότι ο κ. Άφεντούλης άσυνειδήτως ίσως κατέθηκε πρώτος μίαν λίραν τουρκικην. Είμεθα περιέργοι νά ίδωμεν πόσοι έν συνόλω μετζιτιέδες και παράδες και έν γενεί τουρκικά νομίσματα θά συναχθῶσι πρὸς ανεγέρσιν του Γέρου του Μωρτζι.

ΔΙΑΒΟΔΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Η περί τής έν Έλλάδι δικαιοσύνης διατριβή του κ. Φιλάρετου έν τῷ Αΐωνι, δέν στερείται ένδιαφέροντος. Άξία όμως ιδιαίτερας μνείας είνε αύτή διά την θαρραλέαν ειλικρίνειαν του συγγραφέως, όστις όμιλῶν περί τής τηλεσιδίκου παρεμβάσεως τής τουρκικής άρχής επί τουρκοκρατίας, μεταρρυθμιζούσης πολλάκις τās άποφάσεις τής γραικικής δικαιοσύνης, όμολογεί ότι καιτοι τὸ σύστημα εκείνο ήτο έν συνόλω πλημμελέσ, είχαν ούχ ήττον «τὸ μέγα πλεονέκτημα τής συνοπτικότητος και του όλιγοδαπάνου, ιδίως δέ τής δυνατάς προφυλάξεως των έλληνων άπό τής έλληνικής αυθαιρεσίας.» Ουδέίς ο έν Έλλάδι βιδν ο μη συναισθανόμενος βαθέως την πικράν ταύτην αλήθειαν. Και άλλοτε έλαβε άφορμήν νά παρατηρήσῃ ο 'Ασμοδαίος, ότι η έλληνική αυθαιρεσία κακουργεί ύπό τόν τύπον τής νομιμοφροσύνης πολύ περισσότερον ή ύπό τόν τύπον τής βίας. Πῶς τις δύναιτο ήδη νά σύρη έν τής αλήθειας ταύτης, τής όμολογουμένης και παρ' αυτού του πικρικού και δημοκράτου βουλευτου Βώλου, σειράν όλων συμπερασμάτων άφορώντων είς τὸ παρόν και είς τὸ μέλλον του Τόπου... Καθ' όσον δέ άφορᾷ την

μεθ' ήμέρας δύο διόρθωσιν έν τῷ Αΐωνι τής έν λόγω σκληρῆς όμολογίας ως παρορμητικῶς δέξθεν, έπιτραπήτω ήμιν νά μη άποδώσωμεν ούδεμίαν είς αύτην σπουδαιότητα. Ο έγραφή, έγραφή, και καλῶς έγραφή.

×

Όταν άνιγνώμεν προχθές είς τās έφημερίδας ότι έχορηγήθη πρὸς τὸ ύπουργείον των έσωτερικῶν πίστωσις έξ' εκατόν τόσων χιλιάδων δραχμῶν πρὸς διατήρησιν καταδικῶν, προφανέστατα αΐδομεν ότι δέν συμφέρει πλέον την κυβέρνησιν η έξάλειψις αυτών.

×

Δύναιτο μάλιστα άπό τούδε νά συμπεράνῃ τις ποία είνε η κατά τόν κ. Βαμπᾶν ζενίσε του ύπουργείου: — 'Ισχύς μου η άγάπη των καταδικῶν μου.

×

Τίς οΐδε δέ άν τὸ ύπέρ των καταδικῶν χορηγηθέν έσχάτως κονδύλιον δέν εΐχε σχέσιν και με τας άκουσθείσας έν τοις άκροατήροις και τῷ προκλήτῳ του βουλευτηρίου ζητωκραυγᾶς κατά την ήμέραν τής έναρξσεως των εργασιῶν τής βουλῆς. Οπωςδήποτε δέν πρέπει νά μείνῃ άπαρτηρητόν ότι η χορηγήσεις αυτού προηγήθη έλίγας μόνον ήμέρας του νέου ύπουργικου θριάμβου.

×

Και επειδή περί κονδυλίων ο λόγος, ποίον νομίζετε, είνε τὸ μεγαλύτερον κονδύλιον έξ' όλων των γνωστῶν ήμιν ένταύθα μέχρι τούδε;

Τὸ καταθειμένον, ως είς τās διαταγᾶς του κ. Τρακούπη... έν τῇ μεγάλῃ βιβρίνα του γνωστου χαρτοπωλείου Παύλη και Κοτζιά παρᾷ την εικόνα του, όπως έλοι θι τὸ εΐδατε, έν τερατώδες τὸ μέγεθος κονδύλιον. Η έξήγησις τής αλληγορίας ας αναζητηθῆ είς τὰ άρθρα τής Ωρας, η όποια βεβαίως παρόμοιον κονδύλι έχρειάζετο διά νά γράφῃ τὰ χονδροειδή εκείνα πράγματα, τὰ όποια έχει την τόλμην νά γράφῃ.

Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ

Έσ τὰ καραμΐδια τής βουλῆς, 'ς τῇ μέσῃ και 'ς τὰ πλάγχα θε νά στηθῆ ένα πουλί με πέτρυγας κλατείας. Ός σύμβολον περιφανές άρχαικής σοφίας. Μία μαρμαροπελεκητή, μεγάλη κουκουβάγια.

Όταν δέ κάποτε βρεθῆ τὸ μάρμαρο 'ς τὸ χῶμα. Άπό κανένα μέλλοντα σοφόν μας Καββαδία. Που θάχῃ μόνη του δουλεζᾷ την άρχαιολογία. Και θά ξεθάφῃ άπ' τῇ γῇ καλιόπετρας ακόμα.

Έκείνος θε ν' άποφανθῆ και θά κηρύξῃ πλέον. Ότι η ύπαρξίς γλαυκός έντός των έρειπίων. Είνε σαφῆς άπόδειξις και φανερόν σημεϊον. Πῶς ίερόν τής Άθηνᾶς ήτον εκεί άρχαϊόν.

Και δέν θά ννοιωθῆ ο έμοτρος ότι εκεί μια μέρα. Η κουκουβάγιας εΐγανε στημένη τῇ φωλιά του. Και πῶς γιά δείγμ' άφήσανε 'ς τόν τόπον εκεί πέρα. Μαρμαρωμένο ένα πουλί άπό τῇ συντροφιά του.

ΠΕΡΙΛΟΜΟΣ.

Θεοί άπό μηχανῆς

Η έκχώρησις

Τὸ σύμβολον τής Βουλῆς

Ο προσωρινός Πρόεδρος έν στολή

— Que ήδη δύο έχετε σκύλους; — Δύο και αυτοὺς ύπουργικούς.

Όροι σκολῆς

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ὁ μόνος ὁ ὁποῖος δὲν πιστεύει σήμερον εἰς τὴν κίνησιν τῶν τραπεζῶν εἶνε ὁ κ. πρωθυπουργός μας, ὅστις ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀγωνίζεται ματαίως νὰ κινήσῃ τὰς Τραπεζάς . . . εἰς οἶκτον.

* * *

Ὁ ὑπὸ τῶν ὑπουργικῶν ὀργάνων γενόμενος κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς βουλῆς θόρυβος ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις καὶ τῷ προαυλίῳ μᾶς φέρει κατὰ νοῦν μίαν εὐφρεστάτην παρατήρησιν ἣν κατὰ λάθος φαίνεται ἔκαμεν εἰς ἕκ τῶν κ. ὑπουργῶν μας τατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπανόδου τοῦ βασιλέως. Ἀπὸ τὴν ἀντιπολιτεύσειν, εἶπεν, εἴμεθα ἡσυχοί, θὰ εἴμεθα ἄραγε καὶ ἀπὸ τὴν συμπολιτεύσειν;

* * *

Συνάδελφοί τινες τῆς πρωτεύουσας δὲν ἀπηξίωσαν νὰ ποιήσωσι μνεῖαν περὶ τῆς μὴ ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου πρὸς τοὺς ἐν Χίῳ ἐργασθέντας ἰατροὺς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Γαλβάνη καὶ Ράλλη, ἐνῶ τὸ παρασημον τοῦτο ἀπενεμήθη πρὸς τοὺς παρὰ τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως ἔχει σταλέντας ἰατροὺς. Δὲν εἶχε τὸ κοινὸν ἀνάγκη τῆς περιστάσεως ταύτης, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν χαμέρπειαν ἀνθρώπων φατριαστικῶν καὶ φύσει χυδαίων. Ἀλλὰ φρονοῦμεν, ὅτι παράσημον τοῦ ὁποῖου τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς φέρουσιν οἱ προστυχότεροι τῶν ἀνθρώπων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, δικαιούνται νὰ περιφρονῶσιν ἄνδρες διακεκριμένοι καὶ ὡς ἐπιστήμονες καὶ ὡς φιλόανθρωποι, καὶ ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἐκ βάθους ψυχῆς τὸ περιφρονῶσιν.

ΑΝΩ-ΚΑΤΩ ΒΟΥΛΗ

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ Δ' ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Θ' ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Πέμπτη 25 Ὀκτωβρίου 1884.

Ὁ ρα 5 π.μ. Εἰς ἄνθρωπος κεκαλυμμένος, με εὐρύτατον μπουρνοῦζι κτυπᾷ τὴν θύραν τοῦ βουλευτηρίου. Τὸ προζύλιον εἶνε ἐξηγμένον ὡς καὶ ἡ ἀπέναντι ὁδὸς Σταδίου. Οὐδεὶς ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ κτυπήματά του, ἐν τούτοις ἐκεῖνος κτυπᾷ ἔτι ἄλλοις. Ἐκ τοῦ θορύβου ἐξυπνᾷ τέλος ὁ εἰς τὸ παρακείμενον φυλακεῖον κοιμώμενος σκοπός. Ἐκλαμβάνει τὸν κρούοντα ἐπὶ τῆς θύρας ὡς λωποδύτην προσπαθοῦντα νὰ διερρήξῃ τὰ κλειθρα τοῦ βουλευτηρίου, φωνάζει—εἰς τὰ ὄπλα! καὶ ἑλκκλῆτος οὐλαμὸς εἶνε ἔτοιμος νὰ ὁμησῇ πρὸς σύλληψίν του. Ὁ ἄγνωτος κτυπᾷ ἰσχυρότερον, ὕβρει δὲ νεοελληνικώταται μετ' ἀρραϊκωτάτων λέξεων ἐξέρχονται τοῦ στόματός του.

Ὁ ρα 6 π.μ. Ἐκποσε πλεόν ὁ ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου κοιμώμενος κλητῆρ καὶ μετὰ τὰ νυκτικά του ἀνοίγει τὴν θύραν. Ὁ ἄγνωτος εἰσδύει ἐντὸς μετὰ βίας. Ὁ κλητῆρ ἐξαφνίζεται: Ἔξω, ἔξω φωνάζει—Βρὲ Μάνθο ἐγὼ εἶμαι, ἀπαντᾷ ὁ ἄγνωτος. Ὁ κλητῆρ συνέρχεται. Ἄ σεῖς εἰσθε κύριε . . . — Σοῦτ! Ἐγὼ κύρ Μάνθος, ὁ γέρος Καλλιφορνᾶς ἦλθε μωρέ; — Ὅχι. Ὁ ἄγνωτος ἐκρήγγεται εἰς θορυβωδέστατον γέλωτα, καὶ ψιθυρίζει: τοῦ τὴν κατάφερα πάλι.

Ὁ ρα 7 π.μ. Ὁ ἄγνωτος κάθηται ἤδη ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τοῦ προέδρου ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Οὐδεὶς ἄλλος εὐρίσκειται ἐκεῖ. Ψυχρότατα μόνον ρεύματα ἀέρος καὶ βροχὴ πυκνωτάτη εἰς διχλειμάτων εἰσδύουσι διὰ τῶν ἀνωθεν χαλασμένων παραθύρων. Ὁ ἄγνωτος ἐν τούτοις δὲν ἐγκαταλείπει τὴν θέσιν του. Συσφίγγεται: περισσότερον ἐντὸς τοῦ βουρνοῦζιου του καὶ κρατεῖ ἠνεωγμένην τὴν ὀμβρέλλαν του.

Ὁ ρα 8 π.μ. Ἀκούονται κτυπήματα εἰς τὴν θύραν. Ὁ ἄγνωτος κλείει τὴν ὀμβρέλλαν του καὶ τείνει τὸ οὖ. Καταφανεστάτη συγκίνησις τὸν κατέχει. Ὁ κύρ Μάνθος ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγης ὥρας τὸν ἐσυντρόφει σηκόνεται διὰ ν' ἀνοίξῃ. Ὁ ἄγνωτος ὀρμᾷ κατ' αὐτοῦ. Δὲν θὰ πᾶς, τῷ λέγει, εἶνε ὁ Γέρος-Καλλιφορνᾶς. Γι' αὐτὸ ἐγὼ δὲν κοιμήθηκα ἀποφε; Συνάπτεται πάλι, πίπτει ὁ εἰς ἐγείρεται ὁ ἄλλος, ὕβριζονται, γρονθοκοποῦνται, ἐνῶ ἐξακολουθοῦν ἰσχυρότερα τὰ ἐπὶ τῆς θύρας κτυπήματα. Ἀπομένει νικητῆς ὁ κύρ Μάνθος.

Ὁ ρα 9 π.μ. Ὁ κύρ Μάνθος κατάκοπος ἐκ τῆς πάλης ἀνοίγει τὴν θύραν. Τρέμων δὲ καὶ κατάθρεκτος εἰσέρχεται ἐντὸς ὁ πρὸ μιᾶς ὥρας κρούων. Οὗτος δὲν ἔχει καλυφθῆ καὶ εὐκόλως ἀναγνωρίζεται. Φέρει φράκον καὶ σύρει δύο ἀκύλους μετὰ τὰς δύο του χεῖρας — Κα-

λημέρα κ. Σταμούλη, τὸν προσφωνεῖ ὁ κύρ Μάνθος. Πηγαίνει μετὰ στῆ σάλα νὰ βρῆτε καὶ σόντρορο. Ὁ κ. Σταμούλης, οὐδ' ὀδόντες συγκρούονται ἐκ τοῦ φόβου εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν καθ' ἣν ὄραν ὁ ἄγνωτος λιποθυμεῖ.

Ὁ ρα 10 π.μ. Ὁ ἄγνωτος ἐγένετο πλέον γνωστός. Ἀφῆρεσε τὸ μπουρνοῦζι του καὶ ἀστράπτει ἐκ τῆς χαρᾶς ἡ κατάλευκος μορφὴ του. Ἐξαποστέλλει κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν ὁμηρικούς στίχους καὶ ζητεῖ νὰ διακωδωνισθῇ εἰς τὰ τέσσαρα τῆς οἰκουμένης πέρατα, ὅτι κ' ἐφέτος προσωρινὸς τῆς βουλῆς πρόεδρος θὰ εἶνε αὐτός ὁ βουλευτῆς Βώλου Ν. Στεφανίδης. Ὁ κ. Καλλιφορνᾶς παρητήθη τῶν γερωντικῶν δικαιωμάτων του.

Ὁ ρα 11 π.μ. Κηρύσσεται ἡ ἑναρξίς τῆς κάτω καὶ ἄνω βουλῆς. Ὁ ρα 12. (Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Στεφανίδου). Ὁ κ. πρόεδρος κόπτει βεντούζαις, ἔχει πυρετὸν καὶ παραληρεῖ περισσότερον τοῦ συνήθους.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ὅπως καὶ αἱ Πεννακίδες τῆς Ἐφημερίδος λένε ὁ χειμὼν ἤδη ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν ἐν εὐχῇ καὶ κατάλευκοι νιφάδες ποῦ καὶ ποῦ ἠραιωμένοι μαρτυροῦν τοῦ φθινοπώρου πῶς παρήλθ' ἡ ἐποχὴ.

Καὶ μεταβολαὶ ποικίλαι καὶ ἀλλόκοτα συμβάντα τοῦ καιροῦ ἀκολουθοῦνε τὴν ψυχρὰν μεταβολὴν καὶ ὡς φαίνεται αἰφνιδίως θὰ μεταβληθῶσι πάντα μετ' ὀριμότητα, μετὰ βίαν, μετὰ ταχύτητα πολλήν.

Καὶ ἐν πρώτοις δταν ἔλθῃ ὁ Βασίρ εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τὴν πόλιν τῶν ἡρώων καὶ τῶν Πειαιστρατιδῶν κ' ἐργασθῇ ἐπιτοπίως ἕνα ἢ καὶ δύο μῆνας θὰ μεταβληθῇ βεβαίως ὁ στρατός μας ριζήδον.

Ναὶ μὲν, δεανυκτερεύσεις λογιῶν εἰς μπουρναίς δὲν θὰ παύσουν καθ' ἐκάστην ὅπως νῦν τε καὶ ζεῖ ἀλλὰ τότε ὀλιγοτέρας θὰ φοιεῖσιν κυρίας καὶ ἐν γένει θὰ πηγαίνουν ἐστὸν στρατῶνα πρὸ πρῶτ.

Ἐπειτα τὰ θεωρεῖα τῆς βουλῆς τὰ πρὸς τὸν νότον μεταβάλλονται ἐσχάτως καὶ πολὺ ἐπαίσθητως γιὰ ν' ἀντέχουν ἐπιπλέον καὶ εἰς τὸν ποδῶν τὸν κρότον καὶ συγχρόνως μ' εὐκολίαν νὰ ἐμβαίη ὁ στρατός.

Ὅπως ποτ' ἀν' ἡ βεβαίως ἡ μεταβολὴ θὰ γίνῃ ἐπειδὴ ἀρχὴ τοιαύτη κατ' αὐτὰς ἐπικρατεῖ, τίποτ' εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ὡς εἰκότως δὲν θὰ μείνῃ καὶ μεταβολὰς ποικίλας ὁ καθένας θὰ ζητῇ.

Τέλος ἀν' κ' εἰς περιστάσεις ζῶμεν πλεόν ὀμαλὰς ἀπαξ πάντα τῶν πραγμάτων ἢ φορὰ θὰ μεταβληθῇ πλὴν μετὰ ὅλας τῆς Ἑλλάδος τὰς λαμπρὰς μεταβολὰς ἀμετάβλητον θὰ μείνῃ τῶν Ἑλλήνων τὸ κεφάλι.

GUERRIER

Μεταξὺ τῶν τόσων ὀρκίων κομφοτεχνημάτων, ἐξ ὧν εἶνε πάντοτε πλήρες τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ κατάστημα τοῦ κ. ΧΟΥΤΟΠΟΥ-ΔΟΥ ὑπάρχει κατ' αὐτὰς καὶ ἐν ὅλῳ πρωτοφανὲς διὰ τὸν τόπον μας: ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΑΠΟΛΙΘΩΜΕΝΑΙ. Ὅχι προῖστορικά, ἀλλὰ σημερινά, ἀντιπολιτευόμενα καὶ συμπολιτευόμενα: μὴ λιμάρουσαι διὰ τῆς φλυαρίας των ἀλλὰ σιωπῶσαι καὶ πρόθυμοι νὰ δεχθῶσι τὴν τέρψαν τοῦ σιγᾶρου σας ἢ ὅτι ἄλλο θελήσῃτε νὰ θέσῃτε ἐντὸς αὐτῶν. Ὅσοι εἰσθε ἀντιπολιτευόμενοι τρέξατε ν' ἀγοράσῃτε διότι μόνον αἱ συμπολιτευόμενα θ' ἀπομεινουν.